

por. Hustaw Makowski ps. "Wacław"

Pochodzi z rodziny patryjotycznych
wileńskich księgarzy, wnuk Wacława
Makowskiego, który w 1879r założył księgarnię
przy ul. św. Jana, prowadzoną później przez
jego następców.

Urodził się 1 kwietnia 1913r w Samu-
lyowie niedaleko Mińska.

Po ukończeniu czterech klas GZA
w Wilnie wstąpił do Korpusu Kadetów
im. Marmanta Józefa Piłsudskiego we lwowie
a następnie do szkoły wojskowej podcho-
rągłych w Kwatelni w Głuchym, koniec-
ca uczelni ukończył w 1935. Przydział
otrzymał zgodnie z swym prośbą do
5. ⁴⁰ pułku ułanów zastawskich,
w którym służył jego ojciec major
Czesław Makowski, ochrzczonego w I wojnie
Świat. Wynikiem służby w Militerii

Był entuzjastą swego zawodu.
Szkołę wojskową zdołał jak i ich
wychowanie obywatelsko-patriotyczne
pochłonięty go całkowicie. Podobieństwo ^{toż} sport
którym pasjonował się od dziecka. Doznając
jego wybitne zdolności sportowe pułk
rozwiązał je dalej wysyłał go na różne kursy
i treningi. Skończył m.in. oficerski kurs
w Centralnym Instytucie Wychowania Fizy-
cznego (CWF) w Warszawie. Reprezentował pułk
^{z sukcesem} w wielu międzynarodowych zawodach. W 1939
zdołał mistrzostwa Armii w Puciołojku
olimpijskim stał się pułkowym kandydatem
wojska na Olimpiadę. Awansowo go
na porucznika

W wojnie 1939 walczył jako
 dowódca 1. plutonu III Szwadronu
na granicy z Prusami Wschodnimi
gdzie sytuacja stała się krytyczna,
dowódca pułku powierzył mu uratowanie

na przedsięwzięciu Puncy Rudnickiej
od strony Wilna. Długo tam w współ-
pracy z oddziałem „Zuka”. Po powstaniu
4ej Brygady pod dowództwem Wilhelma
Tupikowskiego zostaje jego zastępcą.

Ciąg dalszy zamierza jego biogram w
monografii „Brygada Wilhelma”, który za-
pełni miejsce ^{str. 144, # fotograficz} ten cytuje: „Wspaniały
organizator i konspirator, inicjator wielkos-
ci akcji bojowych w których osobiście brał
udział. Zginął śmiercią tragiczną 1 sier-
pnia 1944 r. w Warszawie”

O okolicznościach tej śmierci pisze
Longin Tomaszewski w książce „Włocławskie
lat wojny i okupacji 1939-45” na str. 144-45.
Te ^{książka} ~~ma~~ napewno - jest w tym opisie
też nieścisłości, ale chyba świadoma i tak
jest lepiej. Zginął nie ^{trajektorii} ~~na~~ kule ale strzelając
precyzyjnie po nim seria precyzyjnie prami na
poł. Bo był jedynym co się zerwał z rewolucyjną
w dłoni a nie osunął za stół. Do dzisiaj powstaje
plama krwi i osłona na podłodze w replikach w Szwajcarii

Wojna i potęga
Był am i młodszy am
ale to już tylko wiadomości
dla Ciebie